

רע"פ 4233/16 - רמי מור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4233/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
רמי מור

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ג 62832-02-16, מיום 12.4.2016, שניתן על ידי כב' השופטים א' טל - נשיא; ש' בורנשטיין; ו-מ' ברק-נבו

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל - נשיא; ש' בורנשטיין; ו-מ' ברק-נבו), בעפ"ג 62832-02-16, מיום 12.4.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' פינק), בת"פ 20099-10-12, מיום 3.2.2016.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 12.10.2016, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות שונות לפי פקודת

מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה או הפקודה), כמפורט להלן: שימוש במרמה עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) וסעיף 224א לפקודה (8 עבירות); הצגת מסמך כוזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור, לפי סעיף 220(6) וסעיף 224א לפקודה (6 עבירות); והשמדת או הסתרת מסמכים, לפי סעיף 216(6) לפקודה. בנוסף, הורשע המבקש בעבירות הבאות, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין): זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין; ושימוש במסמכים מזויפים, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין השנים 2001 עד 2008 (להלן: התקופה הרלוונטית), עסק המבקש במגוון תחומים, לרבות שיווק צמיגים, ריצוף, ריתוך ומסגרות. במקביל, שימש המבקש כמנהלה היחיד של חברת ר.מ.י. מור שיווק (1998) בע"מ (להלן: החברה), והחזיק ב-99% ממניותיה. בכתב האישום המתוקן נטען, כי בתקופה הרלוונטית, פעלו המבקש והחברה במרמה ותחבולה, על מנת להתחמק מתשלום מס, בדרכים הבאות: הימנעות מהודעה לפקיד השומה על עיסוקה של החברה בתחומי העיסוק; הימנעות מניהול פנקסי חשבוניות; הימנעות מהגשת דו"חות שנתיים על הכנסות החברה לפקיד השומה; והעלמת הכנסות החברה מפקיד השומה. המבקש השתמש בחברה במסגרת עיסוקיו, וגבה מלקוחותיו מס ערך מוסף על שמה, לאחר שמסר להם חשבוניות מס, כנגד תשלום. המבקש לא דיווח לרשויות המס על ההכנסות, וסכום ההכנסות שהועלם על ידו, הועמד על 1,907,950 ₪, לכל הפחות. כמו כן, נמנע המבקש מהפקדת המחאות שקיבל מלקוחותיו, ופדה אותן במזומן, באמצעות צדדים שלישיים, על מנת להסתיר את פעילותו העסקית והיקף הכנסותיו מרשויות המס. בין השנים 2003 עד 2008, כך על פי כתב האישום המתוקן, הציג המבקש ללקוחותיו מסמכים כוזבים בדבר היותו פטור מניכוי מס במקור, אותם זייף ביחד עם אדם נוסף. במועד שאינו ידוע למאשימה, השמיד המבקש את פנקסי החשבוניות שבהם נמצאו העתקי החשבוניות שנמסרו ללקוחותיו.

4. ביום 3.2.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. לצורך קביעת מתחם ענישה אחד למכלול העבירות בהן הורשע המבקש, נתן בית המשפט את דעתו לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו, וביניהם ה"הגנה על ביטחונו הכלכלי של הציבור וקופת המדינה". כמו כן, נתן בית המשפט את דעתו לחומרת נסיבות ביצוע העבירות, המצביעות על שימוש במרמה ותחבולה, תוך השמדה והסתרה של מסמכים, במשך 8 שנים, ו"שיבוש סדרי השלטון והממשל". בנוסף, התייחס בית המשפט לעובדה שהמחדלים טרם הוסרו על ידי המבקש. בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, כמו גם במצבו הכלכלי הרעוע של המבקש, קבע בית המשפט, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן "כולל מאסר בפועל לתקופה הנעה בין 12 חודשים ובין 24 חודשים, וקנס בסכום שנע בין 40,000 ₪ ובין 100,000 ₪". לאחר זאת, נתן בית המשפט את דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר, להודאתו של המבקש; להיעדרו של עבר פלילי בעניינו; ולמצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות המורכבות.

על בסיס האמור, השית בית המשפט על המבקש את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, כל עבירה מסוג פשע, לפי פקודת מס הכנסה; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, כל עבירה מסוג עוון, לפי פקודת מס הכנסה; תשלום קנס בסך של 50,000 ₪, או 5 חודשי מאסר תמורתו; וכן התחייבות בסכום של 10,000 ₪, כי המבקש לא יעבור, במשך שנתיים, כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה.

5. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד על פסק דינו של בית משפט השלום, המכוון כנגד חומרת העונש שהושת עליו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בקבעו כי בית משפט השלום העניק משקל ראוי לכל השיקולים הצריכים לעניין, והעונש שהושת על המבקש מצוי "בתחתית המתחם ממש". כמו כן, דחה בית המשפט המחוזי

את טענת המבקש, לפיה לו היה מגיש דו"חות כדין, הוא לא היה נדרש לשלם מס כלל, ואף היה זכאי לקבל החזרי מס, בצינו כי "יתכבד המערער [המבקש] ויגיש דוחות כדת וכדין [...], ורק לאחר מכן יעלה טענה מסוג זה".

הבקשה לרשות ערעור

6. ביום 26.5.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה המונחת לפניי. ביום 15.6.2016, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר אשר הושת על המבקש, עד להכרעה בבקשת רשות הערעור. בבקשה לרשות ערעור, פירט המבקש את רקעו האישי והמשפחתי, ותיאר את קריסתו הכלכלית, אשר הובילה להסתבכותו עם רשויות המס. המבקש הוסיף ותיאר, את מצבו הכלכלי הקשה כיום, וכן את ההשלכות הקשות של שליחתו למאסר על משפחתו ועליו. לטענת המבקש, יוביל מאסרו מאחורי סורג ובריח, ל"פגיעה אנושה" בילדיו הקטנים ובאימו העיוורת, אותה הוא סועד במסירות. מטעמים אלה, ומנימוקים נוספים אשר הועלו בבקשה, עותר המבקש להקלה בעונשו, תוך שהוא מביע צער עמוק על מעשיו.

דין והכרעה

7. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" אינה ניתנת כדבר בשגרה, והיא מוגבלת למקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים; או כאשר עולה חשש לחוסר צדק או לעיוות דין חמור שנגרם למבקש בהליך המשפטי (רע"פ 4939/16 נאסר נ' מדינת ישראל (26.6.2016); רע"פ 4278/16 לסט נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה בני ברק (23.6.2016); רע"פ 4914/16 נוי נ' מדינת ישראל (23.6.2016)). עוד ידוע, כי כאשר מופנית הבקשה כנגד חומרת העונש, רשות ערעור תינתן רק כאשר העונש שהוטל חורג באורח מהותי ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 4097/16 מחמוד נ' מדינת ישראל (24.5.2016); רע"פ 2139/16 אברמס נ' מדינת ישראל (18.5.2016); רע"פ 3841/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (16.5.2016)). לאחר שעיינתי היטב בבקשה ובנספחיה, סבורני כי היא אינה עומדת באמות המידה אשר נמנו לעיל, ומשכך, דינה להידחות.

8. למעלה מן הצורך אוסיף, כי גם לגופו של עניין, דין הבקשה להידחות. שוכנעתי, כי העונש שהושת על המבקש הינו עונש ראוי ומאוזן, המבטא התחשבות רבה בנסיבותיו האישיות המורכבות. זאת, שעה שנקבע, לא אחת, כי בשל החומרה היתרה המאפיינת עבירות כדון דא, יש ליתן משקל בכורה לשיקולי ההרתעה בעקבות ביצועו, תוך העדפתם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 2259/16 חנוכיב נ' מדינת ישראל (2.5.2016); רע"פ 4584/15 משאהרה נ' מדינת ישראל (6.7.2015); רע"פ 6371/14 באסם נ' מדינת ישראל (28.10.2014)).

9. לאור האמור, בקשת רשות הערעור נדחת בזאת. נוכח התוצאה אליה הגעתי, מבוטל בזאת עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטתי מיום 15.6.2016. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבית הכלא "הדרים" ביום 25.7.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ו (4.7.2016).

ש ו פ ט
